

Pelsverk

Vi erbjuda eder ett stort urval af pelsverk till billiga priser. Skinnen få vi direkt från våra stationer långt uppe i skogarna — alltså äkta varor. De beredas af skickliga fackmän och vi garanterar att ni blir nöjda.

FÖRSTÄLLNINGAR I CANADISK 'MINK' BOOR OCH MUFFAR. FASHIONABLA MUFFAR af SVART 'LYNX' HERR- OCH DAMPELSAR. HERRPELSKRAGAR.

THE HUDSON'S BAY STORES.
MAIN ST., KENORA, ONT.

Horn & Taylor

Möbelhandel och Begravningsbyrå
SECOND STREET KENORA, ONT.

Vi hafva nu kommit i full gång efter eldsvådan. Våra möbelmagasiner äro nu fyllda med nya möbler direkt från fabriker. Det skall göras eder godt att komma in och se på våra varor. Alla slags möbler finnas till resonabla priser.

VI FÖRA PÅ LAGER "THE IDEAL" MÖBELFERNISSA. ÄRVENSA FERNISSA FÖR LINOLEUM-MATTOR M. M. DYLIKT.

RIDEOUT & CO.

Synerligen billiga
Kökskåp
för kontant. Kom och se dem. Alla slags Lawn och Veranda möbler, Lawn salen, så billiga som \$1.25

Wm. Mackenzie & Co's Flyttningsrealisation

Våra svenska vänner underrättas härmed att de kunna spara mycket pengar genom att köpa af oss under vår stora flyttningsrealisation. Den 1 febr. 1910 flytta vi till vår nya lokal i Odd-fellows' Block.

Robson & Peterson

MAIN ST. KENORA
försälja nya och begagnade möbler, m. m., till billigaste pris. Verkställa flyttnings till moderata priser.
20 procent rabatt för kontant.

TELEFON 202.

G.M. Rioch,

MAIN ST., KENORA, ONT.
En personlig garanti medföljer hvarje klocka vi sälja.

R. W. FERRIER

Second St. Kenora, Ont.
Specier, välsorterad lager af Portvin och Glasvaror. Importerade Delikatesser m. m.
Besök mig, och ni blir min kund.

John Anderson

Snickare och Byggmästare
Box 16.
Bästa arbete till billiga priser. Affischering verkställes.
SECOND ST., KENORA, ONT.

Swanson & Sandström

SKRÄDDARE,
Second Street, Kenora
Tillverka utomordentligt välbyggda kostymer efter senaste modet till resonabla priser. Stadens enda svenska Skräddarfirma. Reparering och prässning utföres skyndsamt och väl. Kom ihåg oss vid föredömlig behof.

SKANDINAVISKA BUTIKEN

I den
Högsta ränta gifves på sparbankinsättningar från \$1.00 och mera.
J. WALKER,
Manager Kenora-filialen.
Main St. Kenora, Ont.

THE RUSSELL HOUSE

KENORA, ONT.
Elektrisk belysning. Värmer med ånga.
Bästa Matservering. Goda Rum.
Fri Ombuss moter alla tåg \$1 till \$1.25 per dag.
GEO. PAGON, Egare

Medvandrare på livvets strät

Låt ett par af våra fina mjuka tofflor skänka hvil till dina trötta fötter. Vi ha tofflor för hvar och för mor, för stora syster och lilla bror.

Speciella kvaliteter för 35,45 och 50 cents.

Kom och se våra "Gold Medal" danskor. Nu för \$3.50.

KÖP ALLTID HOS WHITE & MANAHAN Ltd

132 MAIN ST. KENORA, ONT.

IMPERIAL BANK of Canada

ESTABLISHED 1875
HEADOFFICE: TORONTO.

Auktor. Kapital \$10,000,000.00
Upplagt Kapital \$5,000,000.00
Reservfond \$5,000,000.00
Totala Tillgångar \$20,000,000.00 (eller Kronor. 185,000,000.)

Vexlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i världen.

Högsta ränta gifves på sparbankinsättningar från \$1.00 och mera.

J. WALKER,
Manager Kenora-filialen.

HEMLIGHETSFULLA NAMN.

Före Jerusalems förstöring ägde hvarje en en gripande högtidlighet rum inom den heliga stadens tämligen murar. Då frädes nämligen en stor nationell församling. Öfverstepristen, som själf skulle förrätta gudstjänsten, ledde i sin heliga dygn förut afskild från alla, endast upptagen af den heliga plikt som väntade honom. På den stora församlingens visade han sig i tämligen i en hvit skrud. Han gick ensam in i tämligen alla bebyggelse, där han bekände och offrade för sina egna syndor, och därpå frambar det offer som sonade alla folkets synd.

Under det alla troende judar lägo på knä i djup tystnad, uttalade öfverstepristen den välsignelse där han nämnde Guds hemlighetsfulla namn, det namn som aldrig fick komma öfver någon annan människas läppar och som öfverstepristen själf endast torde uttala vid detta tillfälle.

Då den heliga staden föll i romarnas händer efter den fruktansvärda belägringen som Josephus skildrat, då soldaterna stormade helgedomen och jammade det sköna tämligen mot jorden, då församlingen också denna ceremoni, och Guds hemlighetsfulla namn gick förlorat. Så vidt man vet, har det aldrig sedan uttalats, äfven om det ännu en tid fanns kvar i skrift. Några påstå att det någonsin tryckt dem till ditt bröst, glömma att du känt de små fingrarna smekande föras öfver ditt ansikte. Du vill glömma de visioner du såg, de kärleksfulla förhoppningar du närde, när du vaggade dem till sömns på kvällen.

Kvinnan böjde sig nu inte längre fram öfver floden; hon hade rest sig och gick mot baten.

— Du kan ro mig öfver, sade hon, — jag vill inte dricka af glömskans vatten.

Har du, käre läsare, någon gång i ditt ögonblick af förtvivlan sagt: — jag har ingenting att vara tacksam för? Säg det aldrig mera. Har du någonsin önskat att du finge dricka af glömskans vatten? Önska det aldrig mera.

TILLVÄRTAGANDE AF BORTKASTADE CIGARETTER OCH CIGARETTSTUMPAR SASOM INDUSTRI.

I Paris som i de flesta andra storstäder finnes det en hel del människor hvilka leva af att uppsamla resterna af på gatorna och utanför teaternas bortkastade cigaretter och cigarettstumpar. Dessa parisiska samlare eller "négoctiers" äro för närvarande mycket uppmärksamma på detta af franska staten monopoliserade tobaksbolaget har anklagat en af dem för bedrifvan. De af otolig handel med tobak. De hotade stumpsamlarna ha nu, då de frukta sin totala ruin, beslutat att till gemensamt försvar organisera sig och bilda en liga.

Med anledning häraf omtalar tidningen Gaulois åtskilliga intressanta saker om dessa stackars människors lefnadssätt. En af tidningens medarbetare har intervjuat en af ligans medlemmar, som i åratals bedrifvit yrket.

Äfven om denna verksamhet inte inbringa sina utförsare någon större rikedom, så äro de dock stolta öfver sitt arbete, ty för att få en något så när god inkomst därifrån behöfva de erfarenhet och sakkunskap. Det kräfvor 10—12 timmars dagligt arbete, och förtjänsten per dag beräknas i genomsnitt till omkring två och en half francs.

Men arbetet är inte slut med uppsamlingen af cigarett- och cigarettstumparna, nej konsten och fackkunskapen behöfvast först i det ögonblick då samlaren vid midnattstid sitter hemma i sitt lilla rum och sorterar dagens skörd. Då måste man ha god öfning, en säker blick, mångårig erfarenhet och god minne.

Först utsorteras alla de cigarettstumpar som eleganta herrar kastat bort utanför teatrar och restauranger. Askas skrapas noggrant bort från tobaken och likaledes aflägsnas det af nikotin genomträngda munstycket. Därpå sorteras stumpsarna efter härkomst och kvalitet. En skicklig samlare kan ögonblickligen skilja på egyptiska och turkiska cigarettstumpar. Tobaken torkas därpå omsorgsfullt och lägges slutligen in i små paket af en viss storlek.

På samma sätt går man tillväga med cigarettstumparna, och här gäller det först och främst att skilja mellan de sorter som bäst lämpa sig för tuggtobak och pipetobak.

Man måste som sagt ha en noggrann kännedom om saken, ty man skall inte bara kunna skilja starka tobakssorter från svaga utan äfven "äkta" sorter från mera ordinära. Dessa samlares tobaksblandningar betalas allt efter varans kvalitet med 2—3 francs per pund. De säljas i småpaket från 10—20 centimer stycket till arbetare, hvilka tidigt på morgnarna gå till sitt arbete.

De gamla inöfvade stumpsamlarna vaka noga öfver att inga oerfarna personer påtvingat sig på yrket.

Stöflar och Skodon

Agenter för
"THE SLATER SHOE"
W. A. McLeod & Co.
144 Main St. Kenora, Ont.

LOGEN GODA AFSIGTEN, I. O. G. T.

håller ordinarie logemöte hvarje söndag e. m. kl. 3.30 i Goodtemplarlokalen, Kenora, Ont.
Alfred Nelson L. D.

INBROTTSJUPVEN.

Hennes namn såg på henne och log. Hon log tillbaka. De voro ju bägge så unga och lyckliga.

— Hvarför skall du resa just nu? Kan du inte stanna hemma?

— Du vet, att det är nödvändigt, svarade han, annars brukar jag ju ej göra det. Men direktören ville, att jag skulle resa, det har jag ju redan sagt dig.

— Jag tycker ej om att ha så mycket pengar hemma, då du är borta. Vi bo ju så långt utanför staden, och

när jungfrun och jag äro ensamma hemma, så är det ej vidare trefligt. Han såg på henne och log.

— Du lilla, sade han, jag är ju borta bara några dagar, och ingen vet något om pengarna.

Hon började nu le och fick tillbakå sitt ungdomliga och ljusa utseende.

Bänken befann sig framför en tät buske, och bakom den stod en man, som hade bört allt, hvad de hade sagt. Han hade stannat helt oförvilligt och lyssnat. Hans ansikte blef mörkt och dystert. Där satte ja två lyckliga, två, som hade allt hvad han saknade: lycka och välsignad. Han började halvtvå vilda tankar i sin hjärna. Var det verkligen en förbrytelse att taga från dem, hvilka ha öfvermogt? Då de reste sig och gingo bort, följde han efter dem, med ögonen fästade på hennes dyrbara, ljusa promenaddräkt och på den stora hatten.

De talade med hvarandra. Hvarje ögonblick börde han hennes muntra skritt, men orden, som nådde hans öra, hade han ej märkt till, ty han var helt och hållet uppfyllt af sina egna mörka tankar. Han hade han aldrig begått en förbrytelse, och ehuru han sökte intala sig, att detta ej var ett brott, så fick han likväl ej lugn. Ett ögonblick tänkte han vända om och låta dem gå sin egen väg, men så fingo de dystra tankarna makt med honom igen. Hennes glada lycka skrat nådde åter hans öra.

— Från och med i morgon skall jag hålla alla dörrar stängda, börde han henne säga. Så länge du är borta, kommer jag att misstänka alla, som ringa på.

Äfven nu skratade hon, ett klingande, sorglöst skatt. Tänk! hon då ej på, att någon skulle kunna höra hennes ord?

— Det är bara förargligt, att Kerstin alltid skall skaffa vad köksdörren, fortsatte hon. Då vi nyligen voro hos Clausens, hade hon gått ut och ställt upp dörren, så att hvem som helst skulle kunna komma in.

— Men nu måste du verkligen hålla efter henne, svarade hennes man. Mera hörde ej mannen, som följde efter dem. Han var ännu inne i sina tankar. Egentligen var det ju sluppen, som kommit honom att lyssna till deras samtal.

Man hade nu kommit utanför staden, och nu stannade det unga paret framför en vacker hvit villa, som låg helt och hållet inbäddad i en lummig park. Då de gått in i huset, gick han långsamt förbi. Han tycktes vara fullkomligt likgiltig och ointresserad, och i själva verket önskade han också, att han aldrig skulle se det mera eller snarare, att han aldrig sett det.

Nu var det, som en underbar magnetisk kraft droge honom dit. På sin återväg till staden passera de han villan ännu. En stark, doftande stekill trängde ut till honom från de öppna köksfönstren, och då erinrade han sig, att han ej ätit något på hela dagen, att han ej hade ett öre att köpa någon mat för. Han kände fattigdomens och ensamhetens bitterhet, och hans fure blef hård.

Hans tankar vilda. Han stod åter utanför den lilla parken, där han först sett det lyckliga paret, och han gick dit in. Hvarför, visste han ej. Han mötte flera människor, men hade ej märkt till dem. Slutligen stannade han, ty en liten gosse kom springande emot honom. Barnet såg på mannen med en allvarig och troskyldig blick.

— Är det din burs? frågade han och räckte fram en liten tom portmonnä. Den låg här på marken och jag trodde, att du förlorat den.

— Hvad skulle jag med en sådan? invände mannen med ett skärande skrat. Jag har ju inga pengar att lägga in den.

— Har du inga pengar? Är det därför du är så ledsen? frågade han. Den lilla stöde och betänkte sig, och mannen stannade också kvar, utan att riktigt veta hvarför, och utan att svara på pyssens fråga.

— Farmor gaf mig en femtiöring, sade gossen sluttig, och jag tänkte antingen köpa honungskakor eller tennsoldater för den, men nu skall jag ge den åt dig.

Han räckte fram slanten åt den främmande mannen, som tviflande tittade på piltsens blossande, ifriga ansikte.

— Vill du inte ha den? fortsatte gossen, och röstens ljud så besviken, att han genast skyndade sig att taga femtiöringen.

— Jag skall skynda mig hem nu. Jag lofvade mamma att ej vara länge borta, och nu är det redan mörkt.

Med slanten i handen stod mannen och såg efter barnets bortlående gestalt, sedan betraktade han mynnet och kunde ej fatta, hvarför han kände sig så underligt varmt och vek om hjärtat.

Det var på aftonen följande dag. I den med murgröna öfvervuxna villan satt den unga hustrun med en uppslagen bok framför sig. Tätt bredvid hade hon sin lilla son. De stora, ifriga barnaögonen tycktes följa hvarje rörelse af hennes läppar, då hon läste för honom ur äfventyrsboken. Många gånger såg hon ned i det ifriga ansiktet och mötte hans allvarliga blick.

— Nu så vi igen boken, sade hon skratande. I morgon får du veta slutet.

— Ja, men får jag det verkligen i morgon?

— Ja visst, svarade modern leende, och när pappa kommer hem, skall han berättat några roliga historier för dig, som han ju brukar.

Blir pappa länge borta?

— Nej, i morgon ha vi honom hemma igen.

Hon vände sig plötsligt om, ty en dörr knärades bakom henne. Hon började tulla i köket. Hade Kristin nu

Port Arthur och Fort William

Mr Gust. Olson är Canada-Tidningens befollmaktigade ombud i Port Arthur och Fort William.

MANITOBA HOTEL

FORT WILLIAM. — — — — — QNT.
Hvarje landsman bör göra ett besök hos oss. Vi hafva alltid snyggt möblerade rum. 2 minuters väg från C. P. R. stationen.
MODERATA PRISER. GOD MATSERVERING.
CARNBOIES PORTER alltid på lager.

J. SUNDBLAD & SONS

Agare

lämnat dörren öppen igen, då hon gick in till staden? Framför henne stod en karl i tunna och trasiga kläder och med ett mörkt och troligtvis utseende. Han stannade på tröskeln och tittade på hennes fina ansikte, men yttrade ej ett ord.

— Hvad vill ni? stammade hon.

— Säg mig hvar er man brukar ha sina pengar. Så fort jag fått dem, skall jag genast gå. Jag behöfver ej förklara mig vidare.

Mannen tog fram en revolver ur fickan.

— Jag vet ej, hvad det är för pengar ni talar om, stammade hon.

— Hvarför skulle ni spela komedi? sporde mannen hårdt.

— Jag vet ej, om min man har några pengar, sade hustrun förtvifladt.

— Jag hade kanske ej kommit in hade mannen, om inte dörren stått på vid gafvel. Men nu, då jag är här, skall jag ha pengarna. Ni vet, hvar de finnas!

Han trädde ett steg närmare och höjde revolvern mot hennes ansikte. Det svartnade för hennes ögon, benen darrade och hon orkade knappast stå upprätt.

— Säg det genast, eller jag skjuter! — Mor! ropade den lille gossen, som förvånad tittat på. Mor!

Vid ljudet af gossens stämma sänkte mannen vapnet. För första gången betraktade han barnet. Det var ju den lille pyssen, som gifvit honom sin femtiöring. Det var ju han, som försakat sina honungskakor och tennsoldater för att hjälpa den stackars mannen, som ej hade några pengar att lägga i sin burs. Men medan han såg på gossen veknade hans blick och revolvern gled sakta ned i fickan.

— Nu skall jag gå, sade han.

Och utan ett ord lämnade han rummet och stängde dörren bakom sig. De hörde honom gå ut i köket, och så slogs köksdörren igen med en smäll.

— Det här begriper jag inte, sade den unga modern. Hon reste sig upp och gick ut i köket för att låsa dörren.

The Kimberley Hotel

Pearl Street, Tel. 87,
PORT ARTHUR, ONT.
Från \$1.00 per dag. Svenska talas. Skandinavier träffas här.

A. WADSON, Agare.

Dr. M. Mecklenburg,

Specialist som ögonläkare och optiker. Glas passas och glasögon profvas.

KONTOR: McEachern Drug Store, Port Arthur, dagligen från 3 till 6 e. m.

Kyrknotiser.

Svenska lutherska församlingen.

Predikan: Fort William kl. half 4 söndags e. m.; i Port Arthur i Finska kyrkan hvarje söndags kväll kl. half 8. Söndagskola kl. 2 e. m. i Port William. — Kvinnoföreningen och ungdomsföreningen i Port Arthur möta hvarannan onsdags kväll.

Skand. Baptistkyrkan

Hörnet af Second & Dufferin.

Port Arthur, Ont.

Söndagar: Predikan kl. 11 f. m. och half 8 e. m. Söndagskola kl. half 3.

Bönemöte hvarje onsdagskväll kl. 8.

Logen Fort Williams Stjärna, I. O. G. T.

har ordinarie möten alla lördagar, kl. 8 e. m. i Free Mason Hall, mitt emot City Hall, Fort William.

Vår Svenska Almanacka för 1910

går raskt undan. Många hundra ännu kvar. Gifves

FRITT

till alla gamla och nya prenumeranter, som önska den och så länge lagret räcker.

Vår Månadsupplaga för hemlandet

Går också raskt undan.

EN SÅDAN GRATISPREMIE HAR ALBIO NAGON TIDNING FÖRUT GIVIT. skrifer en tacksam prenumerant.

Hvar och en som insänder i dollar (för gammal eller ny prenumerations) får samtidigt uppgifva namnen på två vänner eller anhöriga i hemlandet, till hvilka vi sedan under hela 1910 gratis sända Canada Tidningens "Månadsupplaga för Hemlandet". Kostar egentligen 50c. per årsexemplar — alltid en present på 1 dollar.